

KAMER VAN BEROEP GESUBSIDIEERD VRIJ ONDERWIJS

BESLISSING

GVO / 2011 / 6 / 17 augustus 2011

Inzake   ..., wonende te ...,
                  bijgestaan door ...en .., beiden advocaat,

                  verzoekende partij,

tegen   de inrichtende macht vzw ...met maatschappelijke zetel te ...,
                  vertegenwoordigd door ..., directie ...en .., voorzitter inrichtende macht,
                  bijgestaan door ..., advocaat,

                  verwerende partij.

Met een ter post aangetekende brief van 1 juni 2011 tekent verzoekende partij beroep aan tegen de beslissing van de Inrichtende macht vzw ...van 13 mei 2011 waarbij haar de tuchtsanctie van het ontslag wordt opgelegd.

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker is vastbenoemd leraar ASV en sedert 1973 werkzaam in de ... te ....

Op 19 januari 2006 wordt verwerende partij geconfronteerd met klachten van leerlingen met betrekking tot het handelen en de gedragingen van verzoeker.

Op 20 januari 2006 wordt verzoeker door de inrichtende macht preventief geschorst bij hoogdringendheid. Met een aangetekend schrijven van 23 januari 2006 wordt deze schorsing aan verzoeker meegedeeld. Als reden wordt vermeld: "*grensoverschrijdende handtastelijke handelingen bij (een) minderjarige leerling (en)*". De preventieve schorsing wordt daarna herhaaldelijk verlengd, tot op heden.

Met een aangetekend schrijven van 7 februari 2006 deelt verweerder mee dat een tuchtonderzoek wordt ingesteld om de redenen vermeld in de brief van 23 januari 2006 met betrekking tot de preventieve schorsing.

Op 13 februari 2006 wordt door de inrichtende macht klacht neergelegd bij de politie tegen verzoeker met betrekking tot het stellen van grensoverschrijdend gedrag tegenover leerlingen.

Door de Procureur des Konings wordt een gerechtelijk onderzoek tegen verzoeker gevorderd. Gedurende de strafrechtelijke vervolging wordt de tuchtprocedure opgeschort.

Op 2 april 2009 wordt verzoeker door de Correctionele Rechtbank te Tongeren vrijgesproken van de tenlasteleggingen van aanranding van de eerbaarheid ten aanzien van de leerlingen ....

Na rechtstreekse dagvaarding door de Procureur des Konings, spreekt de Correctionele Rechtbank te Tongeren verzoeker op 14 januari 2010 vrij van de tenlasteleggingen van aanranding van de eerbaarheid ten aanzien van leerling ....

Tegen bovenvermelde beslissingen wordt door het Openbaar Ministerie en de burgerlijke partijen beroep aangetekend. Het Hof van Beroep te Antwerpen voegt beide beroepen samen en spreekt verzoeker op 29 september 2010 bij gebrek aan bewijs vrij van de ten laste gelegde feiten.

Met ter post aangetekende brieven van 3 maart 2011 en 30 maart 2011 wordt verzoeker uitgenodigd om zich tijdens een tuchtverhoor voor de inrichtende macht te verantwoorden voor volgende tenlasteleggingen:

“Te ...of elders in het Rijk in de periode van 01.01.2003 t/m 19.01.2006, waarvan het schoolbestuur kennis neemt op 19.01.2006, bij inbreuk op artikel 11 lid 1 en 2 van het decreet van 27.03.1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding doordat hij een aanstootgevende grensoverschrijdende handtastelijke houding heeft aangenomen en handelingen heeft gesteld ten aanzien van de hiernavermelde leerlingen die allen een belangrijke mentale achterstand hebben, t.w. ...thans ingevolge naamswijziging ..., ...”

Het tuchtverhoor vindt plaats op 8 april 2011.

In zitting van 13 mei 2011 beslist de tuchtcommissie op grond van de voormelde tenlasteleggingen de tuchtmaatregel van het ontslag op te leggen.

De beslissing van de tuchtcommissie wordt aan verzoeker meegedeeld met een ter post aangetekende brief van 16 mei 2011.

Met een ter post aangetekende brief van 1 juni 2011 tekent verzoekende partij beroep aan tegen deze beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

Het beroep is binnen de termijn en naar de vorm regelmatig ingesteld.

3. Over het verloop van de procedure

Met een aangetekend schrijven van 1 juli 2011 wordt door verzoekende partij een toelichtende memorie ingediend.

Het tuchtdossier wordt met een schrijven van 21 juni 2011 overgemaakt.

Een verweerschrift wordt ingediend met een aangetekend schrijven van 15 juli 2011.

Er worden geen getuigen gehoord.

De Kamer hoort de partijen op de zitting van 17 augustus 2011.

4. Over de grond van de zaak

4.1. Verzoekende partij wijst er op dat de verzoeker is vrijgesproken door het hof van beroep voor de aanklachten die dezelfde feiten betreffen waarvoor de tuchtstraf wordt opgelegd. Zij stelt dat de verwerende partij door deze vrijspraak gebonden is en benadrukt dat de verwerende partij geen andere bewijsmiddelen aanbrengt dan wat in het strafdossier al voorlag.

De verwerende partij voert aan dat het hof van beroep heeft geoordeeld dat niet met zekerheid is bewezen dat onder de bedoelde feiten handelingen voorkomen die kunnen worden omschreven als seksueel grensoverschrijdend gedrag dat strafrechtelijk kan worden gekwalificeerd als aanranding van de eerbaarheid. Zij beklemtoont echter dat dit niet uitsluit dat dezelfde handelingen zouden kunnen worden gekwalificeerd als aanstootgevende handtastelijke gedragingen die zonder strafbaar te zijn, niettemin kunnen worden beschouwd als handelingen die niet te verzoenen zijn met de verplichtingen die op grond van art. 11 van het decreet rechtspositie, het algemeen reglement van het katholiek onderwijs en de opdrachtverklaring van dat onderwijs de verzoeker binden.

4.2. De kamer van beroep is van oordeel dat uit het dossier overtuigend blijkt dat de verzoeker zich schuldig heeft gemaakt aan het schenden van de psychische integriteit van leerlingen die aan zijn zorg waren toevertrouwd. Hij heeft zich aan meerderen onder hen bij herhaling opgedrongen met lichamelijke contacten die door de leerlingen niet werden gewenst en werden afgewezen. Verzoeker verklaart ter zitting dat hij nooit signalen van leerlingen heeft gekregen dat zij de opgedrongen lichamelijke contacten niet wensden. In het arrest van het hof van beroep is daarover het volgende te lezen: “Uit de verklaringen van de slachtoffers kan met zekerheid word[t][en] opgemaakt dat zij dit fysiek contact niet aangenaam vonden, terwijl de beklaagde te zelfverzekerd was om signalen van de betrokken mentaal zwakke leerlingen op te merken.” (p. 8).

Op geen enkele manier is, naar het oordeel van de kamer, na lezing van de verklaringen van de leerlingen geloofwaardig te maken dat deze handelingen beperkt zouden gebleven zijn tot een aanmoedigende knuffel en een spontaan lichamelijk contact dat bij de opvoeding van kinderen met ernstige mentale beperkingen normaal zou zijn. Het kussen, ook op de mond en de strelingen zoals ze door de leerlingen beschreven worden, kunnen niet anders beoordeeld worden dan als binnendringen in de persoonlijke levenssfeer van leerlingen die daar door de afhankelijke positie waarin zij zich bevonden, versterkt door de beperkingen die ze met zich meedragen, nog minder dan andere jongeren adequaat konden tegen opkomen. De kamer beschouwt het als een verzwarende omstandigheid dat de feiten door de leerlingen niet exclusief maar toch overwegend gesitueerd worden in een hokje aansluitend bij het klaslokaal, waarin muziekinstrumenten werden bewaard. Ter zitting kan de verzoeker geen aannemelijke verklaring geven waarom leerlingen bij herhaling apart worden geroepen in deze afgezonderde ruimte, terwijl hij bevestigt dat ze ook daar 'bemoedigende schouderklopjes' kregen. De kamer besluit dat ook daaruit blijkt dat de contacten niet in een correcte pedagogische verhouding kunnen worden gesitueerd.

4.3. Van deze gedragingen kan naar het oordeel van het hof van beroep niet gezegd worden dat met zekerheid alle twijfel wegvalt dat het zou gaan om seksueel grensoverschrijdend gedrag met een graad van zwaarwichtigheid die ze tot strafbaar handelen maakt. Met de verwerende partij neemt de kamer van beroep wel voor bewezen aan dat het gaat om handtastelijke gedragingen die niet te verzoenen zijn met de verplichting van elke leerkracht om zich in de omgang met de leerlingen correct te gedragen en alles te vermijden wat het vertrouwen van het publiek kan schaden (art. 11 decreet rechtspositie).

De kamer van beroep gaat er van uit dat met nadruk ook in het bijzonder onderwijs de ouders en de leerlingen recht hebben op een ongeschonden vertrouwen in de school en haar personeel en aanvaardt dat voor de verwerende partij het vertrouwen in verzoeker binnen de opvoedingssituatie van haar school onherroepelijk is aangetast. De tuchtmaatregel van het ontslag staat in verhouding met de ernst van de feiten die daarvoor worden ingeroepen.

BESLISSING

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals het werd gewijzigd;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 22 mei 1991 omtrent de preventieve schorsing en de tucht, alsmede omtrent het ontslag van sommige tijdelijke

personeelsleden in het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerd centra voor leerlingenbegeleiding, zoals het werd gewijzigd;

Na beraadslaging,

Met unanimititeit,

Artikel 1

De tuchtmaatregel van het ontslag wordt bevestigd.

Brussel, 17 augustus 2011.

De Kamer van beroep is samengesteld uit:

De heer R. VERSTEGEN, voorzitter;

Mevrouwen C. HUMBLET en B. PLETINCK, de heer P. WILLE, vertegenwoordigers van de representatieve groeperingen van de inrichtende machten;

Mevrouwen H. LAVRYSEN en P. VAN EECKHOUT, de heren M. BORREMANS, P. GREGORIUS, P. VERCRUYSSSE en B. VERHAEGEN, vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

De heer F. STEVENS, secretaris.

Na loting om de pariteit onder de geledingen te herstellen nemen mevrouw H. LAVRYSEN en de heren M. BORREMANS en B. VERHAEGEN niet deel aan de stemming.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan één voor elke partij en een voor het dossier van de Kamer.

De secretaris,
Frederik STEVENS

De voorzitter,
Raf VERSTEGEN